

Formanden: Eksemplarer af Lovforslagene ville blive omdelte.

Man gik derefter til den eneste Sag paa Dagsordenen, som var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Fornyelse af det ifølge Lov af 4. December 1909 optagne midlertidige Statslaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 9—10).

Formanden: Sagen kan ikke komme til Forhandling uden med Tingets Samtykke, men jeg betragter dette som givet, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Samtykket er saaledes givet, og vi gaa da til Forhandlingen. — Den højtærede Finansminister har Ordet.

Finansministeren (N. Neergaard): Det Forslag, som i Dag foreligger det høje Ting, er simpelt og let overskueligt, og jeg skal kun sige ganske faa Ord om det. Det gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at forny det ifølge Lov af 4. December 1909 optagne midlertidige Statslaan til et Beløb af 15,120,000 Kr. eller 21 Mill. Frcs. for et Tidsrum af et Aar fra 14. December 1910 at regne. Diskontobetingelserne ere de samme som for Decemberlaanet af 1909. Der er kun den Forskel paa dette og det tidligere Laan, at medens det tidligere udstedtes i Veksler med en Løbetid af 1 Aar, udstedtes dette to Gange i Veksler med en Løbetid af 6 Maaneder. Det er en Omstændighed, som bevirker, at Udgiften til Stempel, $\frac{1}{2}$ pro mille, bliver lidt højere, bliver 7,560 Kr.; men dette Beløb er jo uden Betydning i Forhold til, hvad det her drejer sig om. Naar Konsortiet, som er det samme, med hvilket det oprindelige Laan blev stiftet, har ønsket denne Ændring, ligger det i, at Forholdene paa Pengemarkedet jo ere vanskelige i dette Efteraar, og at man har ment lettere at kunne placere Laanet, naar det indrettedes paa den Maade. Men det er altsaa i Virkeligheden kontraheret for 1 Aar. At det er rigtigt at gaa til en Fornyelse af Decemberlaanet af 1909, antager jeg ikke vil blive anfægtet fra nogen Side. Hvis vi ikke gjorde det, skulde vi i Midten af December tilbagebetale de 15,120,000 Kr., som Laanet andrager. Nu er Kassebeholdningen for Øjeblikket ca. $45\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Men deraf ere kun ca. 28

Mill. Kr. disponible med kort Varsel. Af Resten er en Del anbragt i Værdipapirer, som Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer og lignende, og desuden er der jo den bekendte Anbringelse af 5 Mill. Kr. i Den sjællandske Bondestands Sparekasse og Udlaan af ca. $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. til Assistenthuset og Justervæsenet. Disse Midler regner jeg selvfølgelig ikke blandt dem, der ville kunne realiseres med meget kort Varsel. Men selv om vi se paa de ca. 28 Mill. Kr., der kunne det, saa mener jeg, at naar vi staa lidt over Midten af et Finansaar, for hvilket der er anslaaet et Underskud paa over tyve Millioner, og naar vi maa gaa ud fra, at dette Underskud bliver noget forøget ved Tillægsbevillingsloven, vil det ikke være rigtigt at blotte Statskassen, saaledes som det vilde ske, hvis vi nu tilbagebetalte Decemberlaanet til den fastsatte Termin.

Der kunde ogsaa spørges, om det da ikke vilde være anbefalelsesværdigt at søge at faa et fast Statslaan stiftet. Det er jo givet, at vi en Gang maa afløse disse midlertidige Laan med et fast Laan. Jeg tror imidlertid, jeg ikke behøver at frygte nogen Modsigelse fra dette høje Tings Side, naar jeg hævder, at det i Øjeblikket ikke vilde være nogen gunstig Tid til at søge et saadant fast Laan optaget. Der har i saa Henseende kun været een Mening blandt de finanskyndige, som Finansministeriet har raadført sig med, ligesom der indenfor Finansministeriet er absolut Klarhed paa, at det ikke vilde være noget gunstigt Tidspunkt. Det ses da ikke, at vi bør gøre andet end det, der her foreslaas, nemlig at forny det midlertidige Laan. Betingelserne derfor ere jo endogsaa særdeles gunstige, naar Hensyn tages til Forholdene paa Pengemarkedet i dette Øjeblik med den ret stramme Diskonto, som raader paa de fleste af de europæiske Hovedpladser.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje, og jeg skal tilføje, at det vilde være mig meget kært, om Forslaget maatte blive behandlet med ekstraordinær Hurtighed, idet Konsortiet ikke er bundet længere end til Udgangen af Oktober Maaned.

Broberg: Om Nødvendigheden af, at dette Lovforslag ophøjes til Lov, er der i dette Ting neppe nogen Uenighed. At Finansministeren under de nuværende Forhold paa Pengemarkedet har været endog særdeles heldig med at faa tilrettelagt Forholdene ved Forlængelsen af dette